

Zad 3

Idea: W każdym kroku od utamka $\frac{a_i}{b_i}$ odejmujemy największy możliwy utamek postaci $\frac{1}{x}$ otrzymując nowy utamek $\frac{a_{i+1}}{b_{i+1}}$. Powtarzamy tak dugo, jak $a_{i+1} \neq 1$.

$$\begin{array}{l} w = \emptyset \\ i = 1 \end{array}$$

while $a \neq 1$:

if $\frac{a}{b} - \frac{1}{i} > 0$
w.append($\frac{1}{i}$)
 $a = a \cdot i - b$
 $b = b \cdot i$

i++

w.append($\frac{a}{b}$)

return w

Algorytm zawsze daje rozwiązańie:

Zauważmy, że kolejne wartości jakie są w a tworzą ciąg nieskończony:

$\frac{a}{b} < 2 \cdot \frac{1}{n}$. Gdyby tak nie było, to $\frac{a}{b} = \frac{1}{n} \Rightarrow a = 1$.

$$\frac{1}{n-1} > \frac{a}{b} > \frac{1}{n}$$

$$\frac{a}{b} < \frac{1}{n-1} \Rightarrow \frac{a}{b} - \frac{1}{n} < \frac{1}{n-1} - \frac{1}{n} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \frac{a}{b} - \frac{1}{n} = \frac{an - b}{bn} = \frac{a'}{b'}$$

$$\frac{1}{n-1} > \frac{a}{b} \Rightarrow a(n-1) < b \Rightarrow a' < an - b < a$$

W końcu dojdziemy do $a_i = 1$.

Algorytm nie musi dawać rozwiązania optymalnego:

$$\frac{9}{20} = \frac{1}{3} + \frac{1}{9} + \frac{1}{180} = \frac{1}{4} + \frac{1}{5}$$

Zad 2

Idea: Posortujemy odcinki względem punktu ich końca, a następnie będziemy dodawali odcinki „od lewej”, o ile początek dodawanego odcinka zaczyna się dalej lub w tym samym miejscu, co kończy poprzedni.

$S \leftarrow$ zbiór odcinków

$S \leftarrow$ posortuj względem punktu końca

$T = \emptyset$

$k = -\infty, i = 0$

Powtaraj n razy:

Jeśli $S[i]$ zaczyna się dalej lub

w tym samym miejscu co k

Dodaj $S[:i]$ do T

$k = S[i].k$

Zwróć T

$O(nlgn)$

przez sortowanie

Zad 5

Pokażemy, że w dowolnym kroku algorytmu nie powstanie cyklu.
Załóżmy niewprost, że w jakimś kroku powstanie cyku C , składającego się z wienchołków $v_1, v_2, \dots, v_n$ i krawędzi $e_1, e_2, \dots, e_n$.

Krawędź e_n łączy wienchołek v_n z v_1 . Algorytm dla kolejnych wienchołków v_i wybiera krawędzie e_i . Oznacza to, że

$$w(e_1) > w(e_2) > \dots > w(e_n)$$

Jeżeli algorytm wybrał e_n która łączy v_n z v_1 , podczas gdy v_1 ma też krawędź e_1 . To by musiało znaczyć, że

$$w(e_n) < w(e_1)$$

A to daje spójność.

Każdy "wienchołek" powstający po scaleniu wienchołków w spojną składową w poprzednich wienchołkach, jest MST.

Podstawa indukcji: Pojedynczy wienchołek jest MST.

Krok indukcyjny: Założymy, że n -elementowa spojna składowa tworzy MST. Wtedy dodanie do niej najlżejszej krawędzi nietwórnego cyklu tworzą MST poniększone o jeden wienchołek.

Spojna składowa S_1 jest MST dla swoich wienchołków. Fazując ją, z innej spojnej składowej S_2 najlżejszym wienchołkiem wychodzącym poza S_1 otrzymujemy nową spojną składową T składającą się z n_1+n_2 wienchołków oraz n_1-1 najlżejszych krawędzi łączących wienchołki z S_1 , n_2-1 najlżejszych krawędzi z S_2 i jednej najlżejszej krawędzi łączącej S_1 i S_2 , czyli razem n_1+n_2-1 krawędzi.

Skoro są to najlżejsze krawędzie, to T jest MST.

